



& SAVOIR-VIVRE®

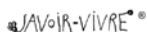
Creat cu pasiune și savoir-faire. Un volum Baroque Books & Arts®.

Thorsten Havener

ȘTIU CE GÂNDEȘTI

traducere din limba germană de
MIHAI MOROIU





Colecție coordonată de Dana MOROIU

Thorsten Havener

Originally published under the title

ICH WEISS, WAS DU DENKST:

DAS GEHEIMNIS, GEDANKEN ZU LESEN

Copyright © 2009 by Rowohlt Verlag GmbH, Reinbek bei Hamburg

© Baroque Books & Arts®, 2020

Imaginea copertei: Thorsten Havener / © Sammy Hart,

thanks to the Author's generosity

Concepție grafică © Baroque Books & Arts®

Lector: Rodica CREȚU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HAVENER, THORSTEN

Știu ce gândești / Thorsten Havener;

trad. din lb. germană de Mihai Moroiu. - București: Baroque Books & Arts, 2020

Conține bibliografie

ISBN 978-606-8977-65-2

I. Moroiu, Mihai (trad.)

159.9

Tiparul executat de Master Print Super Offset

Niciun fragment din această lucrare și nicio componentă grafică nu pot fi reproduse fără acordul scris al deținătorului de copyright, conform Legii Dreptului de Autor.

*Iubite Christian,
această carte este pentru tine!*

INTRODUCERE

Totul a început la 12 aprilie 1986. Din acea zi, nimic nu a mai fost cum era, viața mea s-a schimbat radical. A fost ziua în care fratele meu a suferit un accident mortal, în urma unui salt cu parașuta...

Câteva săptămâni după aceea, făcând ordine la el în cameră, am dat din întâmplare peste obiectele lui de recuzită folosite în numere de magie, cumpărate cu mai mulți ani în urmă. Fără să fi fost activ ca artist, fusese dintotdeauna fascinat de această artă, ceea ce-l făcuse să încerce executarea unor numere, după care renunța la fel de repede, deoarece contactul cu publicul nu-l atrăgea. Eu am fost altfel dintotdeauna și m-am bucurat încă din copilărie să apar în fața oamenilor și să-i distrez. Prima șansă mi s-a oferit când aveam abia șase ani, când am povestit câteva glume de-ale lui Otto¹. Nu am uitat nici astăzi acea primă apariție publică.

În momentul când, aflat la fratele meu în cameră, am atins obiectele lui magice, în mine s-a petrecut o

¹ Otto Waalkes, actor și comediant german faimos în anii 1970–1980 (n. tr.).

transformare bruscă și m-am simțit invadat de un val de entuziasm. Cu ajutorul lor puteam pătrunde într-o lume în care practic nu mai existau limite. O lume de vis, a mea și numai a mea, pe care însă, dacă îmi doream, o puteam împărți și cu alții. În foarte scurt timp, pasiunea pentru magie a pus cu totul stăpânire pe mine. Eram copleșit de posibilitățile infinite care simțeam că mi se deschid și îmi cheltuiam toți banii de buzunar pe tot felul de instrumente. Uneori așteptam săptămâni la rând livrarea unor pachete de la München ori Hamburg, de unde mi le comandam. Iar când în sfârșit intram în posesia lor, mă încuiam în cameră și exersam. Întâmplarea face că multe dintre pachetele de la München erau duse la poștă chiar de soția mea actuală, care pe atunci lucra la o firmă pe care o preferam. Am făcut cunoștință cu ea mai târziu, la un congres al prestidigitatorilor, iar de atunci suntem împreună.

Anul 1986 avea să devină unul dintre cei mai importanți pentru mine, pentru că atunci am dobândit cunoștințe determinante și am avut întâlniri esențiale. În acea vară am călătorit în Franța împreună cu un grup de tineri. Iar însoțitorul nostru era nimeni altul decât magicianul amator Jörg Roth. Ne-am împrietenit imediat și am intrat într-un schimb intens de cunoștințe despre magie. Am învățat foarte multe de la el, iar în decembrie același an am dat prima mea reprezentație, alături de el, cu prilejul Crăciunului sărbătorit de credincioșii unei parohii. Totul a mers neașteptat de bine și din acea clipă am știut sigur: acesta era drumul pe care aveam să îl urmez.

Începând de atunci, toate călătoriile mele au urmărit un singur scop: să îmi lărgesc cât mai mult cunoștințele legate de „arta magiei”. La New York, spre exemplu,

mi-am cheltuit toate economiile pe accesorii specifice, pe care apoi am reușit să le aduc în Germania cu ajutorul tatălui meu. Prima mea călătorie la Viena a fost dedicată în întregime magazinului „Viennamagic“. Dar încă nu reușisem să-mi dezvolt simțul alegerii corecte a numerelor. Pur și simplu cumpăram fără discernământ tot ce-mi ieșea în cale, atât cât îmi permiteam. Printre altele, o pungă de bani care scuipa flăcări, când o deschideai. Acest număr nu l-am prezentat niciodată public, în schimb l-am încercat într-o cameră de hotel și am declanșat astfel alarma de incendiu, ceea ce i-a obligat pe toți oaspeții să-și părăsească în grabă camerele – doar pentru că mie îmi venise ideea să văd cum funcționează trucul chiar acolo.

Între timp, dădeam reprezentații oriunde aveam prilejul: în savana africană sau pe insule minuscule din arhipelagul Seychelles. Nimic nu mi se părea mai important. În sfârșit dispuneam de un mijloc de a-i impresiona pe cei din jur. Iar pentru pasiunea mea eram dispus la orice efort. În 1987, când mama m-a invitat într-o călătorie în California, nu m-a atras decât popasul promis la Las Vegas, unde doream cu ardoare să văd show-ul lui Siegfried și Roy. Ceea ce nu știam eu era că, pe atunci, în Statele Unite nu puteai nici măcar să-ți comanzi un suc de portocale dacă aveai sub douăzeci și unu de ani și nu erai însoțit de un adult.

Prin urmare, ghidul grupului nici nu concepea să meargă împreună cu mine la un spectacol de seară, după cum a trebuit să constat, spre marele meu regret. Dar evenimentele aveau să ia o cu totul altă turnură și mă pregătesc să vă povestesc. Abia la San Francisco, în cea de-a doua zi a circuitului, am aflat că nu voi avea parte de ceea ce îmi doream atât de mult. M-am simțit atât de frustrat, încât

mi-am cheltuit toți banii într-un magazin de specialitate din Fisherman's Wharf, de unde mi-am cumpărat cele mai importante accesorii pe care le-am folosit în reprezentațiile din timpul școlii și chiar și de la începutul studiilor universitare. În cele din urmă, mamei mele i-a venit ideea genială și salvatoare ca să pot totuși intra la show: „Dacă te fardăm, vei părea mai matur”. Zis și făcut. Iar cheia planului său, ca efectul să fie și mai convingător, a adăugat ea, era să mă deghizez în femeie. Imediat mi-am dat seama că nu va fi deloc complicat. Aveam plete până la umeri, barba nu-mi crescuse și oricum trei sferturi din grupul de turiști nu erau foarte lămuriți dacă sunt băiat sau fată. Vă dați seama ce dimensiuni căpătase obsesia mea: am acceptat planul fără murmur. „Da, chiar așa vom face.” Și am intrat la spectacol bine vopsit, pe tocuri înalte, cu rochie de seară și poșetă, iar planul a funcționat de minune: am asistat la show! Un spectacol fantastic. Meritase efortul.

După mai mulți ani, când i-am povestit lui Siegfried, a rămas uluit și m-a invitat imediat să fumăm câte o țigară de foi – ca doi vechi prieteni. Din fericire, nu am mai fost nevoit să recurg la asemenea trucuri și nici nu am avut de suferit vreo consecință. După patru ani am mers din nou la Las Vegas, ca Thorsten Havener, ca să văd show-ul idolului copilăriei mele, David Copperfield. Și a fost un moment definitoriu, deoarece el reprezenta pentru mine un mare model, iar măiestria lui m-a influențat în mod decisiv.

Încă din vremea școlii am făcut să plutească sticle de șampanie sau mese, cu prilejul a nenumărate zile de naștere, nunți, petreceri ale unor cluburi sau firme, evenimente estivale, municipale sau școlare. Repertoriul meu cuprindea toate numerele clasice ale artei magice:

înlănțuirea și desfacerea lanțului de inele, apariția și dispariția unor mingi dintre degete etc. Programul complet. Și totul pe fondul muzicii lui Pink Floyd, Steve Miller, Sting și Madonna. În anii nouăzeci am luat parte chiar și la concursuri de show-uri și am obținut titlul de campion al Franței la categoria „Magie Générale”. Mi-aduc aminte foarte bine cum am călătorit cu soția mea la Tours și am locuit împreună într-un hotel modernist, din plastic, ca să pot lua parte la competiție.

După cum se vede, încă din școală știam bine ce îmi doream să fac în viață: să fiu artist magician. Dar mi-ar fi plăcut să devin și muzician. Însă concertele formației noastre școlare, Reinhard and the Nobbers of Incompe-tention, nu aveau nici pe departe succesul aparițiilor mele în rol de prestidigitator. Dacă de vină a fost numele bandului sau talentul nostru muzical ar fi greu de stabilit astăzi.

Hotărârea definitivă asupra carierei mele am luat-o în timpul studiilor universitare de „lingvistică aplicată, traducere și interpretare”. Încă din școală, ca magician serios ce mă consideram, am fost preocupat și de domeniile conexe: hipnoză, limbaj corporal, tehnici de dirijare a atenției și ocultism. Toate aceste teme mă interesau cu adevărat. Însă în timpul studiilor mele în străinătate de la Monterey, în California, într-una din zile – mai exact în timpul unui exercițiu de traducere simultană – am trăit în sfârșit acea clipă esențială de salt. De la un moment dat am avut sentimentul că știu dinainte ce urma să spună vorbitorul al cărui discurs îl traduceam. Pe neașteptate, am început să intuiesc direcția pe care avea să o dea discursului său, iar de atunci am avut mereu sentimentul că sunt foarte aproape de evenimente, dacă nu

chiar în centrul lor – cu mult mai mult decât până atunci. Puteam să mă las în voia propriei empatii! Acest al doilea punct de cotitură din viața mea s-a petrecut în primăvara lui 1998.

De atunci am dorit să arăt și publicului această înzestrare a mea și mi-am pus imediat planul în aplicare: la următorul meu spectacol l-am rugat pe un spectator să se gândească la o persoană anume, la oricine vrea el. Apoi i-am spus că se gândește la fiica lui, pe care o cheamă Sabine. Bărbatul a început să tremure și fruntea i s-a umezit de transpirație. O asemenea reacție nu mai stârnisem niciodată până atunci, printr-un truc clasic. Acest moment m-a întărit în intenția mea de a renunța la magie în sensul clasic, pentru a mă dedica total citirii gândurilor.

Mi se pune mereu această întrebare: „De fapt, cum faceți, Herr Havener?” O curiozitate îndreptățită, dar pe de altă parte răspunsul cuprinde întregul meu capital comercial. Absolut justificat. Oricum, întrebarea mi-a fost adresată de atâtea ori, încât după o vreme am început să mă gândesc dacă nu ar fi bine să pun la dispoziția publicului câteva tehnici importante. Așa a apărut ideea acestei cărți: voi îngădui cititorilor să arunce o privire în trusa mea de instrumente mintale. Aș putea prezenta metode care pot fi folosite și în viața de zi cu zi – și nu doar pe scenă. Apoi aș putea să relatez cum m-am folosit până astăzi de aceste metode și rezultatele obținute. Este exact ceea ce veți descoperi în volumul de față. Iar după ce veți fi reușit să vă însușiți bazele observației, gândirii și estimării eficiente, este de presupus că veți reuși și să obțineți aceleași rezultate, adică să citiți gândurile altor oameni. Încetul cu încetul.

*

Ce doream să spun este că, de fapt, soarta mea a fost pecetluită încă de la 12 aprilie 1986. Viața mea ar fi luat desigur cu totul altă turnură dacă fratele meu nu ar fi avut fantezia să-și cumpere câteva ustensile pentru prestidigitatie. De aceea îi dedic acest volum fratelui meu, Christian. Îmi lipsești extrem de mult.

München, noiembrie 2008
THORSTEN HAVENER

MULȚUMIRI

Barbarei Laugwitz și lui Ulrike Meiser pentru încrederea lor,
pentru buna colaborare și pentru redactarea textului!

Christianei, un complice și magician al meu.

Părinților mei, care mi-au permis întotdeauna să-mi văd de
calea mea.

Lui Karl Haas, care pentru mine a fost mai mult decât un
manager de turnee.

Lui Marc Stöckel, care m-a reprezentat foarte bine și fără de
care editura nu m-ar fi băgat probabil în seamă.

Lui „Voit Family“, Oliver Inteeworn, Tim Inteeworn, Carlotta,
Vincent, Marlena, Matze Fishedick, Yves Loris, familiei Meißner –
și în primul rând lui Jörg, Michael Spitzbart și Marion, Markus
Beldig („How many fingers do you see?“), Michael Rossié (rege
al regilor) și Satori, la fel și tuturor spectatorilor și participanților
la seminarele mele, cărora le datorez tot succesul.

CUPRINS

Introducere	7
1. LUMEA ESTE EXACT CEEA CE NE AȘTEPTĂM SĂ FIE ...	14
Prima impresie.....	23
Este ceea ce pare	29
2. CORPUL NE TRĂDEAZĂ GÂNDURILE	34
Spiritul conduce trupul	42
Ochii, oglinda sufletului.....	47
Ce trădează pupilele	55
Ce ne spune felul în care privim	57
Ce trădează ochii măriți.....	61
Ce trădează ochii închiși.....	62
Gura – vorbire fără cuvinte.....	63
Capul și gâtul – menținerea atitudinii.....	69
Umerii și brațele – ce dezvăluie schimbarea poziției	72
Măinile cuprind lumea	74
Salutul cu strângere de mână	79
Picioarele indică direcția corectă.....	81
Corpul – efectul limbajului intuitiv	82
Trupul conduce spiritul.....	86

3. GÂNDURILE NOASTRE HOTĂRĂSC ASUPRA LUMII ...	92
Puterea autosugestiei.....	93
Forța sugestiei din afară	103
Limbajul creează realitate	109
Să privim de aproape cele mai de seamă cuvinte magice	110
Verbal power – diferențe minore, efecte maxime.....	126
Pe mine nu mă duci – demascarea înșelăciunilor.....	132
Contradicție într-una și aceeași frază	138
Cum să faci un compliment	139
Cum să recompensezi	140
Cum să te folosești de fazele vieții.....	141
Ce-ar fi, dacă... ..	141
Oricând (primit) cu plăcere.....	142
Informații – ghicitul gândurilor de la A la Z.....	144
4. NU EXISTĂ GRANIȚE – UN ANTRENAMENT MENTAL..	150
Concentrarea forțelor.....	156
Vizualizarea în starea alfa	158
Cum să schimbăm trecutul	161
5. CLIPA PUTERII	166
6. SE POATE MAI MULT DECÂT VĂ IMAGINAȚI	171
Cuvânt de încheiere	177
Bibliografie	178
Mulțumiri	180

WITH LOVE,
BAROQUE



SAVOIR-VIVRE®

O colecție de formare și rafinare a personalității, *à la légère*, fără nicio declarație de intenție programatică.

Enciclopedii și alte lucrări capabile să corecteze micile imperfecțiuni și să răspundă la marile întrebări cu grație, umor și inteligență, pentru cititorii care își caută bucurii oneste într-o lume a speranțelor amânate.